

Detta är en utskriftsvänlig version av artikeln.

Matiné känsla hos Teater 23

Av [Gunilla Wedding](#) 28 FEBRUARI 16.55

RECENSION.

Ett hejdundrande äventyr a la Tintin, Indiana Jones eller kanske Jules Vernes Jorden runt på 80 dagar. Det är vad Teater 23 i samarbete med dansgruppen Memory Wax bjuder mellanstadiepubliken på i vår. Det är Jakob Wegelius fantastiska kapitel/bilderbok *Legenden om Sally Jones* som på ett omsorgsfullt sätt gjorts om för scenen.

Huvudpersonen Sally Jones är en gorilla från Borneos regnskogar. När vi först träffar henne i det dunkla scenrummet hos Teater 23 är hon en levande dekoration på Gorilla Bar i Singapore. Där hittar Sallys gamle vän sjömannen henne. Samtidigt som sjömannen samlar ihop pengar för att köpa Sally fri berättar han

Teater

Legenden om Sally Jones

Scen: Teater 23 och Memory Wax, Malmö

Efter en bok av Jakob Wegelius
Dramatiserad och regisserad av:
Harald Leander

Scenografi: Lars Björklund
Rörelseinstruktion: Johanna
Jonasson

Kostym: Hansson Sjöberg
Musik: Lur (Mika Forsling och
Erik Rask)

Skådespelare: Gunilla
Andersson, Alexandra
Göransson, Björn Löfgren,
Willy Pettersson, Iben West

hennes historia för oss i publiken. Vi får veta att hon föddes i regnskogen men hamnade hos en hänsynslös köpman när hennes mamma blev skjuten av tjuvjägare. Köpmannen sålde henne sen till den tyska juveltjuven Frau Schultz och när polisen fick korn på Frau Schultz hamnar Sally på Zoo. Därifrån lyckas hon rymma bara för att så småningom hamna i klorna på en tokig upptäcktsresande.

Så här fortsätter historien att ta Sally Jones jorden runt – från den ena förskräckliga upplevelsen till den andra.

Alexandra Göransson spelar Sally Jones. Hennes scenkostym är enkel – mörka, bulliga och stickade kläder – men tillsammans med rörelseinstruktören Johanna Jonasson har hon hittat precis rätt kroppsligt uttryck i sin gorillaroll. Imponerande!

Det självklara hemmahörandet i sin roll som Alexandra Göransson utstrålar går igen i hela den här genomtänkta och detaljrika föreställningen. Övriga skådespelare skiftar skickligt roller från scen till scen och rörelsemönstret spelar stor roll även här. Liksom naturligtvis genomtänkta kostymer som lätt går att förvandla och anpassa till nästa roll.

Scenografin som helhet är som ett konstverk där man hela tiden hittar nya detaljer att förundras över. I ett hörn av scenen finns till exempel ett tittskåp – eller möjligtvis ett höghus med många fönster. Där har man samlat prylar som representerar alla de platser Sally Jones hamnar på – en krukväxt för Borneo, lite blingbling för den tyska juveltjuven och så vidare. Publiken sitter på säckvävsklädda läktare placerade i scenrummets fyra hörn och alla utrymme utnyttjas av skådespelarna, även de bakom publiken. Det ger en känsla av ständig rörelse, av resa.

Som ett nav i scenrummets mitt ligger en stor matta med en världskarta på som med ett enkelt handgrepp kan vändas och bli ett hav. Ljud och ljus används skickligt för att övertyga oss om att vi är i det gröna dämpade dunklet i Borneos regn-skogar där djurläten anas i bakgrunden eller på ett mörkblått, stormigt hav där regnet piskar och vinden viner.

Som helhet utstrålar Legenden om Sally Jones en underbar, lite gammaldags matinékänsla. Tidsmässigt befinner vi oss någonstans i början av 1900-talet och människorna som passerar genom Sally Jones liv är samtliga grovt tillyxade stereotyper som tagna ur matinéfilmens värld och de lockar fram många skratt. Samtidigt finns det under den fantasifulla, färgrika, händelsepackade och äventyrliga ytan ett allvar i skildringen av hur människor hanterar djur i jakten på ära, rikedom och berömmelse.

Kommentarer

Visar 0 kommentarer

Sortera efter populärast

 [Prenumerera via e-post](#) [RSS](#)

Skriv en ny kommentar

[Logga in](#)

blog comments powered by [DISQUS](#)

[Debattregler](#)